

„Vásárhelynek lelke van, s ez a lélek sugárik...” (Márai Sándor)

KÖZPONT

www.kozpont.ro

>>> Maros megyei közéleti hetilap <<<

Vélemény >>> 5. oldal

A helyi adók és illetékek emeléséről döntöttek

2013. január 4-én rendkívüli önkormányzati tanácsülésre került sor Marosvásárhelyen, ahol egyetlen napirendi pontként tárgyalták a helyi adók és illetékek emelésének a kérdését.

Sport >>> 7. oldal

Mérlegben

– Milyen volt a 2012-es esztendő, illetve mit vár 2013-tól? – tettük fel a kérdést néhány ismert marosvásárhelyi, vagy városunkból elkerült edzőnek, sportolónak.

Humor >>> 6. oldal

Interjú >>> 4. oldal

Ostoba reinkarnáció

Beszélgetés Bölöni Domokossal

Interjúalanyunk a rendszerváltás után, már érett fővel került a sajtóba. Novellistaként is ebben a periódusban érett be. A napilapnál elsősorban tárcaíróként alkotott jelentőset. Az írásaira jellemző anekdotikus hangvétel, nyelvi humor által hamar az olvasók kedvencévé vált. Ezúttal lapszerkesztői tapasztalatairól, az irodalom szerepéről, a világról alkotott véleményéről kérdeztük.

Kultúra >>> 5. oldal

Nagy sikernek örvend Marosvásárhelyen a My fair lady

A világhírű musicalt a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata szilveszter estéjén vitte színre, és azóta is nagy sikernek örvend. Az előadás különlegessége és érdekessége, hogy a Tompa Miklós Társulat a filharmoniaiával együttműködve adta elő. Rendezője az előző évadok Platonov és Bölcs Náthán című előadásait jegyző Harsányi Zsolt.

Belső villongások az RMDSZ-ben

Felszámolták az RMDSZ marosvásárhelyi szervezetének döntéshozó és végrehajtó testületeit

A Maros Megyei RMDSZ ügyvezető elnöksége január 7-én azonnali hatállyal megszüntette a marosvásárhelyi RMDSZ döntéshozó és végrehajtói testületeit: közgyűlését, választmányát és elnökségét, valamint felmentette tisztségéből annak elnökét. A helyhatósági választások után egyszer már nekiláttak a városi szervezet átszervezésének, de aztán, a parlamenti választásokra való tekintettel, abbamaradt az egész. Markó Béla egy SZKT-n elhangzott beszédében kiadta az ukázt, azonnal átszervezést követelt. A helyiek azonban szokatlan hevességgel reagáltak, hat körzet január 2-án nyílt levélben ellenezte a markói szándék érvényesítését, visszautasítván egyúttal az őket ért elmarasztaló megállapításokat.

>>> 3. oldal

Ostoba reinkarnáció

Beszélgetés Bölöni Domokossal

– Kedves Domi, viszonylag későn kerültél a sajtóba. Miként történt ez, és hogyan éreztetted magad a napilapnál?

– Csak a napisajtóba „kerültem” viszonylag későn, szépirodalommal korábban is foglalkoztam. A hetvenes évek elején Athenaeum címmel jelent meg a marosvásárhelyi tanárképző főiskola kétnyelvű folyóirata, a magyar részt egy ideig magam is szerkesztettem. Irodalmi kísérleteimet elküldtem az akkor megjelenő lapoknak, folyóiratoknak. Bár korábban is közölt tőlem a vásárhelyi napilap, az Új Élet című képes hetilap, a bukaresti Előre és Ifjúmunkás, „pályakezdelemet” mégis 1974-től számítom, amikor egy karcolatot jelent meg a kolozsvári Utunk című irodalmi hetilapban.

– Mikor kezdted el írni, milyen indíttatásra?

– Nem kellett különösebb indíttatás. „Olvasó” családban nőttem fel, anyám is falta a könyveket. Petőfit és Arany Jánost már elemista koromban kívülről fújtam, és szinte természetes volt, hogy verset írok magam is. Később persze kiderült, hogy nem ez az igazi pászma, akkor a próza felé fordultam, és természetszerűen Jókai, Mikszáth, Gárdonyi, Móra Ferenc és Tamási Áron írásművésze nyugogózt le. A napisajtóba azért kerültem, mert a rendszerváltozáskor lehetővé vált, hogy Marosvásárhelyre kerüljek végre; azelőtt tiltott terület volt a város, amelyben már az elődeim is a református kollégium padjait koptatták. A napilapnál felemásan éreztem magam. Kedvemre foglalkozhattam a művelődési terület megannyi gondjával, a különböző kulturális egyesületek alakulásával, az erdélyi magyar művelődés feltámadásával a diktatúra után.

De a lap a kisszerű politikai hercehurcák kavargásába került, és nem mindig úgy reagált a kihívásokra, ahogy az számomra is elfogadható lett volna.

Ezért lehetőleg távol tartottam magam a politikai újságírástól.

De a taposómalom azért el-elkapott, és bizony kapkodóvá, felületessé tette a cikkeimet, írásaimat.

– Írásaid legjellemzőbb jegye a humor. Ezt szülőhelyedről hoztad, vagy inkább korondi éveidhez köthető?

– A humor, annak is a szelídebb változata, úgy tetszett, az egyetlen lehetséges módja annak, hogy nyomdafestéket lássanak az írásaim. Leginkább Mikszáth Kálmán kisprózája és Tamási novelláinak a tréfás, feleselős vonulata tetszett, és ezen a vonalon sikerült is néhány saját történettel előrukolnom –, persze a satíráknak nem lehetett helyet szorítani, azt már le sem adta a szerkesztő. Ezért aztán a gyermekkor, a falusi élet vidámabb arculatát villantottam fel itt-ott, holott legszívesebben úgy írtam volna, hogy az olvasó másik szemét folyamatosan elöntse a könny.

– Életed eddigi helyszínei közül melyik volt a legmeghatározóbb? Hol érzed a leginkább otthon magad?

– Furának tűnhet, de én leginkább itt, Marosvásárhelyen érzem jól magam. Negyedik elemista koromig éltem tartósan a szülőfalumban, „nadrágosnak” neveltek, mert akkor, a hatvanas évek elején már bedarálták a gazdákat a kollektívbe, és attól kezdve bentlakásokban, egyetemi otthonokban, albérletekben, kaszányákban lettem „otthonra”, később, 1973-tól pedig Korondon találtam helyszínt az életemhez, családommal. Ott is szegény emberként a gazdag faluban. A tizenhét esztendő alatt, amit ott töltötünk, négy vagy öt helyen is „laktunk”, albérletben, az iskola bentlakásában, a „jöttmentek” számára épített szolgálati „blokkakásban” stb.

Nem a helyszíntől éreztem jól magam, ha jól éreztem magam valahol, hanem az emberektől, akik közé kerültem.

Tőlük „loptam” a témáimat is, és ma is szívesen állok szóba bárkivel, aki szeret beszélni.

– Akár művelődésszervezőnek, egy kis túlzással lapalapítóknak is tekinthetünk. Miért tartottad fontosnak, hogy szépíróként ilyen jellegű feladatokat is vállalj?

– Társasági ember volnék. Korondon volt egy Firtos nevű irodalmi körünk, Ambrus Lajos alapította, nagy támogatói voltak Páll Lajos, Molnos Lajos, Tófalvi Zoltán. A parajdiakkal találták ki, hogy két évente irodalmi találkozót tartsanak a két nagyközségben: a megyében született vagy tájához valamiképpen kapcsolódó szerzőkkel. Magam is ott sürgölődtem körülöttük, így aztán „megfertőződtem”, és ott voltam a Hazanéző című sóvidéki kiadvány alapításánál, bejegyeztetésénél, szerzőjeként is számon tartanak. Vásárhelyre kerülve szinte magától jött, hogy itt is össze kell jönni valamiképp, így aztán előbb egy kérszerűletű tréfás lapot indítottam B'Ábel címmel, utána Flaszter Klubot, majd amikor ez is befuccsolt, barátaimmal életre hívtuk a Súrlott Grádic irodalmi kört, amely 2005-től 2010-ig működött, és Az eltérített felvonó címmel antológiát is sikerült kiadni. Je-

lenleg a Bartis Kört működtetem; a gyergyói származású költő emléket ápolva, valamivel szűkebb baráti körben találkozgatunk. Legutóbb Pethő László Árpád költőt láttuk vendégül itt, Vásárhelyen és a Bodor Péter művelődési egyesületben Erdős szentgyörgyön. Pethő és Bartis ismerték egymást, mindketten ültek a diktatúra börtöneiben, illő tisztelettel beszélünk és beszélgettünk a névadóról és a vendéggel.

– Tudom, nem illik egy izig- vérig novellistától ilyeneket kérdezni, de mégis megteszem: sosem gondoltál arra, hogy regényt írj?

– Írtam egy kisregényt, még a nyolcvanas években, Dégi Gyurka pontozója a címe, 1998-ban jelent meg. Sokáig álltattam magam azzal, hogy majd pikareszk formájában jelenítem meg a „sokoldalúan fejlett szocializmus” erdélyi változatát. De a rendszerváltozás utáni két év tized valósága elrémített. Az ember valóban sárkányfogvetemény. Nem tud élni a szabadságával, csak visszaélni tud vele.

A ma gonoszága egyben másban máris felülírta a „gostátcsürke-éra” döbbeneteit.

A harmadik évezred újra-

szüli az előzők bolondságait. Ezt az ostoba reinkarnációt már nem érdemes tollhegyre tűzni.

– Hogyan látod az irodalom, az írók helyzetét? Most, hogy mindent az elektronikus média ural, egyáltalán szükség van-e még a könyvre?

– Egyre inkább úgy tűnik, hogy az irodalomnak nincs tétje. A szépirodalomnak, jelesül. Az írók befekszenek valamiféle vitorlába, és a szelet is maguk fújják.

Az elektronikus média „uralmának” is vége szakadhat egyszer.

Csak „vegyék el a villanyt” – és fuccs. Akkor ismét felnyúlunk a polcra egy-egy porosodó Tolsztojt, Dosztojevskijét, Kemény Zsigmondét, és a nagy csendben ismét úgy olvasunk, mintha a világvége előtti egyetemese setétben sunyin a torunkat keresgélne a Gonosz.

– Tavaly szakítottál egykori lapoddal. Megkérdezhetem: miért?

– Nem szakítottam, csak nyugdíjba vonultam. Úgy egyeztünk, hogy még írogatok ezt-azt, és tiszteletdíjat is kapok

Bölöni Domokos 1946. augusztus 11-én született a Bonyha községhez tartozó Dányánban. Dicsőszentmártonban érettségizett, román-magyar szokos tanári oklevelet a marosvásárhelyi főiskolán szerzett. 1973-tól tizenhét éven át Korondon tanár, 1990-től 2010-ig a marosvásárhelyi Népújság szerkesztője. Tizenkét könyve jelent meg. Legutóbbi kötete: Micsobur reinkarnációja, Marosvásárhely 2010.

a teljesítmény arányában. A szerződést azonban egyoldalúan lemondtam, mert rádöbentem, hogy ezt az életszakaszt le kell zárni. Szép volt, jó volt, elmúlt. A sok rózsaszín mellett **elég volt két évtizeden át nyelnem, hogy néha a leghitelesebb személyek is, akiknek adok a véleményére, eltájolódtak mameluknak becézzenek.**

Úgyhogy inkább hallgatók, hogy immár elhallgassanak.

– Mit csinálsz, amikor nem írsz? Mivel töltöd a legszívesebben az időt?

– Már nem írok, csak pepecselek. Az időt sosem töltöttem szívesen. A társaság már kevésbé érdekel, néhány barátot kivéve nem állok szóba senkivel. Viszont széleskörűen levelezem. Kéziratokat küldenek a hálón, olvasásra, véleményezésre, szerkesztésre. Van egy Súrlott Grádic nevű kisportal, a surlottgradics.wordpress.com, ezzel is el lehet bajmólni kicsidég. Naponta fedezek föl magamnak valami kedves hiábavalóságot. Aztán elbábrálgatok vele.

– Szoktál-e szilveszteri fogadalmakat tenni? Betartod-e őket?

– Régebben. 1989 utolsó éjszakáján végleg elhagytam a cigarettát, aztán egy évig alkohol sem járt a számban. Most könnyű betartanom akármit. Ezért aztán botorság volna fogadkoznom.

Kérdezett:

Szentgyörgyi László

Nagy sikernek örvend Marosvásárhelyen a My fair lady

A My fair lady premierjét 1956-ban tartották New Yorkban. A Broadway egyik legsikeresebb produkciója volt, a kritikusok „tökéletes musicalnek” nevezték. A bemutatót követő néhány évben közel háromszáz-ezerszer adták elő. 1964-ben George Cukor sokszoros Oscar-díjas filmet rendezett belőle, Audrey Hepburn és Rex Harrison főszereplésével. A musical forgatókönyve George Bernard Shaw ír drámaíró Pygmalion című művéből készült.

A történet Henry Higgins fonetikaprofesszor és Eliza Doolittle virágáruslány egymásra találásáról szól. A két főszereplő két külön világot képvisel, a professzor a magas kultúra képviselője, míg a szokatlan akcentussal beszélő lány épp ennek az ellentéte. A világhírű musicalt Marosvásárhelyen a Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata szilveszter estéjén vitte először színre, és azóta is nagy sikernek örvend. Ezzel kapcsolatban a társulat művészeti igazgatóját, Keresztes Attilát kérdeztük:

– Az előadás különlegessége és érdekessége, hogy a Tompa Miklós Társulat a filharmóniával együttműködve viszi színre a musicalt. Kinek volt az ötlete az együttműködés?

– Az ötlet tőlem származik, én már más városokban rendeztem hasonló musicaleket. Az a véleményem, ha egy színház ennek a műfajnak a színrevitelét vállalja, akkor van egy minőségi korlát, amit át kell lépni.

– A darabot a múlt év utolsó napján mutatták be. Azóta hányszor játszották még és milyenek a

fotó: Rab Zoltán

visszajelzések a közönség részéről?

– Az idén már háromszor játsztuk, másodikán, ötödikén, és hatodikán is teltházas előadásunk volt. Én úgy érdekelem, hogy nagyon nagy a sikere a produkciónak, eddig csak pozitív visszajelzés érkezett a nézőközönség részéről.

– Ha a Kis herceg című előadásra gondolunk, amelyet Illyés Kinga színművésznő több mint százszor játszott, mit gondolsz, a My fair lady iránt is ekkora lesz az érdeklődés?

– Illyés Kinga művésznő más városokban is fellépett, nemcsak

Marosvásárhelyen, és gondolom így sikerült neki elérnie ezt a sikert. A My fair lady egy nagyszínpadi előadás, és a mi nézőterünk 600 férőhelyes. Én úgy vélem, hogy itt, Marosvásárhelyen legalább 20 alkalommal telt ház előtt léphetünk színpadra ezzel a darabbal. Ha nem lankad az érdeklődés, akár 25 alkalommal is előadhatjuk.

– Ki a bemutatott musical rendezője, és kik szerepelnek benne?

– A musical rendezője az előző évadok Platonov és Bölcs Náthán című előadásait jegyző Harsányi Zolt. A szereplők pedig a következők:

Varga Andrea (Eliza Doolittle), Bokor Barna (Henry Higgins), Tollas Gábor, Gáspárik Attila, Lőrincz Ágnes, Galló Ernő, Fülöp Beáta, Moldován Orsolya, Benedek Botond, Barabási Tivadar, Benő Kinga, Antalka Gergő, Meszesi Oszkár, Korpos András, Ördög Miklós Levente, Rózsa László, Csata Zolt, László Csaba, Somody Hajnal, Szabadi Nóra, Mészáros Ibolya, Bartha László Zolt, Keresztes Ágnes és Magyarai Izabella. Érdekességként említem, hogy ebből két színésszel most ismerkedhetett meg a vásárhelyi közönség, ugyanis Varga Andreának és Lőrincz Ágnesnek ez az első darabja ebben a

színházban. Ugyanakkor Galló Ernő is az idei évadban szerződött Marosvásárhelyre, de őt már láthatta a közönség a Kőműves Kelemenben, valamint a Rómeó és Júliában.

– Mennyire költséges egy ilyen darab színrevitele?

– Nem sokkal, mint egy bármilyen más darabé. Ami többletet jelent az, hogy van 120 jelmez és harminc zenész. Azt még meg kell jegyezni, hogy ez nem egy koprodukció a filharmóniával. A filharmónia zenészeit szerződöttük erre az előadásra.

Nemes Gyula

Macsukámbosz de Tránszilvánijá

Van egy falu, ahol a mégsem helyett azt mondják: csakse. És a mégse helyett is csak azt mondják: csakse.

Ha például a csordapásztor berüggött, és emiatt másnap nem tudott felkelni, így beszéltek:

– Csakse nem hajcsa ki a marhákat a Takány.

A pásztort mindenki Takány Pityókának ismerte. Aki még halottak napján kijár, váltig csodálkozik, hogy a kövén ez áll:

„Itt nyugszik Kapás Sándar, élt 64 évet.”

A kófaragó nem dolgozik szótárból.

Aztán jött egy forradalom, és akkor azt mondták:

– Erős a szekuritáté. Csakse bukik meg Csasueszku.

Két nap múlva pedig már ezt:

– Csakse marad meg a diktátúr.

És nem maradt meg.

De akkor szabad lett mindjárt a falu, az emberek sok csomagot kaptak, kezdtek úri cuccokban járni, és már nézheték a júró nyúzt és a magyar tévét is. És aki akart, mehetett epret s málnát szedni Spanyolba.

Most azt beszélük, hogy mégsem lehet kint maradni, mert a spanyol államnak nem kell az idegen munkaerő.

Nem: csakse nem kell, hanem mégsem nem kell.

Ezek a magyarok a faluból, kilenc család; a többi csakis kint lakik. Magyarban. Már nem mondják azt sem, hogy egynegy osztály, mert az is megszűnt.

A romák is kiművelődtek. Miután a románok, tizenkét családot, Olaszban telepedett meg, a romák vették át a Kalusárnak mondott népi táncot. Az a lényege, hogy felszalagzott cífra botokon lovagolva ugrálnak szépen, és csingilingel a sok apró csöngettyű a gatyájuk szárán. Közben ritmusosan kiáltoznak.

A régi világban a botot a románok macsukának mondták.

Aki arra jár, megbámulja az elkótyált bennvalókon emelt cinkpléh ragyogású úri palotákat.

Eszpányba a romák, akik szedik az epret és a málnát, vagyis csak szednék, de már nem szabad, alakítottak egy pompás zenekart és táncgyűtest, és úgy mondják maguknak, hogy Losz macsukámbosz.

Macsukámbosz de Tránszilvánijá.

Ez görögösen hangzik, de spanyol. Üss főbe, vagy a keresőbe, babráld ki, mit jelent.

Jól keresnek vele, mert hiába mindenfajta szorongatás, maradnak.

Ők lesznek Erdély spanyol csángói.

A szpénis romák őrzik a hagyományt. A románt s ha úgy adódik, a magyart.

Nyelvileg pláne.

Egyik karácsonyi-újévi hazanéző menyecskejük magabiztosan jelentette ki:

– Jöhet akár az Ármághédon is, mer' mü egyelőre csakse nem még jüvünk haza.

Bölöni Domokos

A helyi adók és illetékek emeléséről döntöttek

2013. január 4-én rendkívüli önkormányzati tanácsülésre került sor Marosvásárhelyen, ahol egyetlen napirendi pontként került terítékre a helyi adók és illetékek emelésének a kérdése.

Habár a legutóbbi soros tanácsülésen, december 20-án városatyáink – egyebek mellett – arról határoztak, hogy a helyi adók és illetékek értékét megtartják 2013-ban is a 2012-es év szintjén, most mégis emelték azokat. 2012. december 28-án ugyanis egy kormányhatározat lépett érvénybe, amely minden közigazgatási intéz-

ményt arra kötelez, hogy igazítsa az adókat az elmúlt három év inflációs értékéhez. Amint ismeretes, Marosvásárhelyen történt emelés 2011-ben és 2012-ben is. A tavalyelőtt 8%-os, a tavaly 4%-os emelés mellett döntöttek helyi képviselők. Ennek megfelelően 2013-ban már „csak” 4%-nyit kell megemlíni a helyi adók és illetékek értékét

ahhoz, hogy eleget tegyenek az új kormány által megszabott 16,05%-nak.

A rövid tanácsülés igen barátságos légkörben zajlott. Bevezetésképpen dr. Benedek István és Peti András RMDSZ-es tanácsosok szóltak fel, akik kifejtették, hogy a kormányhatározatnak kötelező módon eleget kell tenni, ez alól

nem lehet kibújni. Ezt követően a polgármester köszöntötte a megjelent tanácsosokat.

A tanácsülésen jelen lévő 17 városatyá 16 igen és egy tartózkodó szavazattal hagyta jóvá a helyi adók és illetékek emeléséről szóló határozattervezetet. Dr. Benedek István megjegyezte, hogy 16 éve nem emlékszik arra, hogy ilyen gyorsan,

nagy egyetértésben és barátságos légkörben zajlott volna egy tanácsülés.

Az ülés utáni sajtótájékoztatón a polgármestertől azt is megtud-

hattuk, hogy adót és illetéket fizetni Marosvásárhelyen 2013. január 16-tól lehet, mind a hivatal pénztáránál, mind online formában.

Nemes Gyula

Fő-főszerkesztő: Molnár Tibor

Vásárhelyi plety

A hét mottója:

Tarkón váglak, mint városi gyereket a hegyi levegő!

Csegzi után Frunda is tanácsadó lett. Elsősorban kisebbségpolitikai és jogi kérdésekben lesz Victor Ponta segítségére Frunda György, akit személyes tanácsadójának nevezett ki a miniszterelnök. Frundának nem sikerült húszévesi szenátorság után parlamenti mandátumot szereznie a decemberi választásokon, és emiatt többször is kritikus hangot ütött meg az RMDSZ-szel szemben..., hogy finoman fogalmazzunk.

A Szövetségi Képviselők Tanácsának legutóbbi ülésén azt mondta, hogy az EMNP-re (Erdélyi Magyar Néptelen Párt) leadott voksokat az RMDSZ elleni protesztzavazatoknak kell tekinteni, és a kedvőtlen eredményben döntő szerepe volt annak, hogy az RMDSZ nem lépett ki a jobboldali Boc-kormányból akkor, amikor az a népszerűtlen gazdasági intézkedéseket zuttantotta a nya-

kunkba. Frunda a színpad hátterében kifeszített „Erős képviselőnk van a parlamentben! Köszönjük a bizalmat!” feliratú óriásplakát üzenetét is kifogásolta; úgy vélte, a felirat is azt tükrözi, hogy az RMDSZ nem kíván szembenézni a valósággal, és nem enged teret az őszinte, nyílt vitáknak.

Sors, nyiss nekem tért, hadd hessek az... erdélyi magyarokért valamit!

Nem titkos volt – bizalmas! A romániai magyarság érdekét szolgálta az a megállapodás, amelyet az RMDSZ a választások előtt kötött a kormányzó USL-vel – jelentette ki Markó Béla, az RMDSZ volt elnöke.

A szenátor az Erdélyi Magyar Televízió egyik adásában beszélt erről, és azt is aláhúzta vastag fekete kártyával, hogy nem titkos, hanem bizalmas volt a megállap-

podás. Ja, így már mindjárt más!

Eltűntek a magyar feliratok.

Néhány hónapja a marosvásárhelyi Auchanban szinte kizárólag csak román nyelvű feliratokat találni, akárcsak a város számos más üzletében és iskolájában.

A Facebook-on létrejött Többnyelvű Marosvásárhely – Targu Muresul bilingv nevű csoport kampányt hirdet a többnyelvűségről, illetve tiltakozik a nyelvi jogok semmibevétele ellen. Továbbá, a napokban indították el azt az online aláírásgyűjtést a www.petitiononline.ro internetes oldalon, amelyben arra kérik a levél címzettjét, Leonard Nistor, az Auchan áruház igazgatóját, hogy kerüljenek vissza a magyar feliratok. „Az új marketingkonceptió nem fektet akkora hangsúlyt a magyar feliratokra, mint korábban. Az arculatváltás következtében minden nagyobb és szinte minden kisebb felirat egy-nyelvű lett. Mi, a petíció aláírói, kérjük, hogy a magyar feliratok

kerüljenek vissza a helyükre. Emlekeztetünk, hogy Marosvásárhelyen él a legnagyobb magyar városi közösség Romániában. A kétnyelvűséget az Auchan vetélytársai is gyakorolják mind Marosvásárhelyen, mind külföldön (például a Magyarországon található békéscsabai Tesco áruházban, ahol román nyelvű feliratok is vannak)” – olvasható a petícióban, amelyet bárki aláírhat. (Sőt, például a bécsi áruházakban már 1990-ben kiírták, hogy: „Dragi romani, nu furati!”) Ami kábé annyit ér, mint golyózápor ellen a nagymama által kötött norvégmintás gyapjú mellény.

Számolni csak pontosan, szépen... Leváltották az Országos Statisztikai Intézet (INS) vezetőjét, miután a kormányfő szerint a hivatal 20 milliárd lejtel „elszámolta” a hazai össztermék (GDP) becslést értékét, ezért a kormánynak csökkentenie kell egymilliárd lejtel a kiadási tételt a 2013-es állami költségvetésben. De hoppá: nem húszmilliárd régi lejtel nyúltak mellé, hanem újjal, vagyis több mint négy milliárd euróval(!)!

Ezt Victor Kopipész Pontó miniszterelnök jelentette be a múlt pénteki kormányülés után. Szerinte 2003 és 2010 között a statisztikai intézet mindig tévedett, csak hogy akkor túl óvatos becslést közölt a várható GDP-ről, így végül a valós GDP mindig nagyobb lett, mint a becslést érték. 2011-ben és 2012-ben viszont a valós GDP már kisebb volt a tervezettnél. Vajon mitől bátorodtak fel? A statisztikai hivatal 2005 tavasza óta Vergil Voineagu vezette államtitkári rangban. Voineagu a népszámláláskor is leböngött, amikor kiderült, nem egyértelmű a lebonyolítás néhány részlete, illetve latyakrészen nyilatkozott az egyik késő esti tévéműsorban, de a kínos incidens után nem mondott le. Naná!

Autonómiakampány a Tőkés. Legyen 2013 az autonómia éve a magyar nemzeti közösség számára – javasolta Tőkés László európai parlamenti képviselő, az

Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az EMNP vezetőivel közösen tartott nagyváradi sajtóértekezletén.

Az autonómia évében a kezdeményezők a működő európai autonómiák bemutatását, a közösségi önrendelkezés és föderális államberendezkedés népszerűsítését szolgáló akciókat akarnak szervezni. (Juj, már alig várjuk!) Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néptelen Párt elnöke bejelentette, hogy egyik első megmozdulásukat március 10-én, a Székely Nemzeti Tanáccsal közösen szervezik. Hogy miből fog állni ama megmozdulás, azt már nem bökte ki Tiborius. (Időközben kiderült: az autonómia melletti tüntetésre hívja a székelységet és egész Erdély magyar közösségét Marosvásárhelyre, március tizedikére az SZNT, amelynek a "Legyen március tizedike a Székely Szabadság Napja!" munkacímét adták. Hiánypótló rendezvényről vagyon szó, hiszen idestova már huszonhárom esztendeje nem volt egy hangulatos, folklórműsoros utcabál Vásárhelyen...)

Nem fogják elhinni, de Tőkés bírálta az RMDSZ vezetőit, akik szerezte közösségi felhatalmazás nélkül kötötték paktumot az USL-vel, és ennek eltitkolásával megtevesztették a magyar választókat. No shit!

Csacsi a csomagtartóban. A napokban került nyilvánosságra egy videó, melyen az látható, hogyan gyömöszölnek be egy szamarat a tudori Real parkolójában egy személyautó csomagtartójába. Négyen többször is nekifutnak a műveletnek, míg végül sikerül a szamarancs nagy részét betuszkolni, majd végül bele is rúgnak egy embereset, hogy a csomagtartó tetejét le tudják csukni.

Bár a román törvények tiltják az állatkínzást, sorozatosan derül fény borzalmas esetekre, mint például annak a három lónak a szenvedése, akiknek a gazdáik kivágták a nyelvüket. Vajon miért, tán sokat pletykáltak?

Büdös hal és nyüves mogoró a szilveszteri vacsorán. Bot-

rányba fulladt a szilveszteri vacsora a dél-romániai Podariban, ahol egy hatszáz fős társaság maradt éhen, miután csak romlott halat és kukacos mogorót kaptak.

A 150 lejes menüben sertés- és pulykasült, valamint desszert is szerepelt, de – a vendégek szerint – a pincérek csak az ehettelenül büdös halat szolgálták fel, majd a növekvő elégedetlenség láttán eliszkoltak. Állítólag a többi fogáshoz alapanyag sem volt a konyhán, a vendéglő tulajdonosa pedig eltűnt, azóta telefonon sem lehet elérni. A vállalkozóbb szellemű vendégek átkutatták a hűtőszekrényeket, majd megsütöttek maguknak mindent, amit találtak. A szilveszteri vacsora árába foglalt korlátlan ital-fogyasztás is átkúrásnak bizonyult, mert már az első órában elfogyott az összes pia.

A rendőrség szerint személyi sérülés nem történt, a vendégek csak néhány tényéren álltak boszszút az elrontott mulatságért. A fogyasztóvédelmi felügyelőknek nem sikerült mintákat venniük, mert sem romlott, sem fogyasztásra alkalmas étel nem maradt a helyszínen.

Azok mehettek oda kiéhezve, vazzeg!

Elkelt a koca! Susanne Eman (33), aki célul tűzte ki, hogy ő lesz a legkövérebb a világon, férjhez ment. Egyet lehet tippelni, hogy kihez – egy szakácshoz! „Kapcsolatunk az égben rendeltetett el” – nyilatkozta Miss Röfi. – „Én imádkozom enni, a férjem pedig főzni. Segít nekem elérni a cémat azzal, hogy táplál.” A kétgyermekes dízelpillangó jelenleg 343 kilót nyom, és ennek a súlynak a duplájára kívánja felzabálni magát, amivel világrekordot dönthetne. Jó étvágyat hozzá!

Párbeszéd. Büdös szájú lány a diszkóban. Odamegy hozzá egy fickó:

- Szia, jössz táncolni?
- Igen.
- Hú, fingottál?
- Nem.
- Megint?

GYEREKEK LEVELEI ISTENHEZ

Kedves Isten!
Hittanórán mesélték, hogy mit csinálsz.
Ki végzi a munkád, amikor szabadságra mész?

Kedves Isten!
Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?

Kedves Isten!
Ilyennek tervezted a zsírfotót, vagy csak véletlenül alakult így?

Kedves Isten!
Emlentem egy esküvőre, és csokolóztak a templomban. Ez OK?

Kedves Isten!
Nekem a Miatyánk a kedvencem.
Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed?
Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.

Kedves Isten!
Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.

Kedves Isten!
Hogyhogy az utóbbi időben nem találtál fel egy új állatot se? Csak a régiek vannak.

A nyaralás alatt végig esett.
Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani.

Kedves Isten!
Kérlek küldj nekem egy pónilovat.

Eddig még sose kértem semmit.
Utánanézhetsz!

Kedves Isten úr!
Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen.
Rajtam három öltés van, és kaptam injekciót is.

Kedves Isten!
Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna meg egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna.
Nálunk ez működik a bá-

tyámmal.

Kedves Isten!
Lefogadom, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon.
Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.

Kedves Isten!
A bátyám elmondta, hogy hogyan születünk.
Nem hangzik valami jól.

Kedves Isten!
Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam a naplementét, amit Te készítettél. Klassz volt.

Kedves Isten!
Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.

Kedves Isten!
A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?

Mérlegen

– Milyen volt a 2012-es esztendő, illetve mit vár 2013-tól? – tettük fel a kérdést néhány ismert marosvásárhelyi, vagy városunkból elkerült edzőnek, sportolónak. Íme, a válaszok:

Gáspár Cecília, az ISK asztalitenisz edzője:

– Röviden fogalmazva azt mondhatom el, hogy fantasztikus eredményeket sikerült elérnünk 2012-ben, hiszen a kollegáim (Romeo Lupascu és Ungvári Imola), és jómagam által edzett korosztályos gyerekek több száz érmet nyertek az év folyamán, mind a hazai, mind a nemzetközi versenyeken. Az éremszerzés szempontjából klubunk fennállásának egyik legjobb évét zárta. Hasonlóan jó eredményeket szeretnénk elérni 2013-ban is.

Fehér Csaba, az MSE D-osztályos labdarúgó csapatának edzője:

– Annyit mondhatok, hogy boldog vagyok, mert az MSE megalakulása óta a legsikeresebb évet zárta. Ez a siker abból áll, hogy miután megnyertük a Románia Kupa megyeközi szakaszát, a következő fordulóban a C-osztályos Zalatnát is sikerült búcsúztatnunk. A bajnokságban a negyedik helyen zártunk, de remélem, hogy 2013-ban sikerül egy olyan csapatot kialakítanunk, amely 2-3 éven belül megcélozhatja a C-osztályba való feljutást.

Májeri Zoltán, Svájcban tevékenykedő kézilabdaedző, aki a 2012-es év talán legsikeresebb, Marosvásárhelyről elkerült, de külföldön dolgozó edzője:

– Nagyon jó évet zártam mindhárom csapattal. Az US Yverdon Handball Club soha nem ért el ilyen jó eredményeket. Anélkül, hogy szerénytelen lennék, kijelenthetem, hogy a svájci kézilabdavilág, a kézilabda szövetség csak ámul-bámul. Az élvonalbeli férfi csapat a középmezőnyben végzett (amire eddig nem volt példa), a női második ligás együttessel első helyen végeztünk, a juniorokkal pedig – egy teljesen kicserélődött csapattal – második helyen az ifi bajnokságban. Soha rosszabb évet, azaz hasonló jót kívánok magamnak 2013-ban is!

Mátyus Ervin ötszörös kempo-világbajnok, a 2009-es és 2010-es év legjobb Maros megyei sportolója:

– A 2012-es év számomra inséges volt, ennek oka, hogy különböző sérülésekkel küzdöttem már az első versenyek után, és még mindig a felépülés a fő elfoglaltságom. Pozitív tényként könyvelhető el, hogy sikerült egy országos bajnoki címet szereznem az év elején, és egy olaszországi profi gálán diadalmaskodtam a hazaiak egyik legjobbja felett. Mit várok a 2013-as évtől? Először egészséget, a többit én majd megoldom...

Barabási Rozália, a Csíki Futókör vásárhelyi szülétesú atlétája:

– Az elmúlt évben is remek eredményeket értem el a veterán országos bajnokság több versenyszámában is. A legjobbat viszont az Izmirben megrendezett Veterán Atléták Balkán bajnokságán értem el a 35-39 évesek korcsoportjában, ahol a távolugrásban III., 400 méteres síkfutásban ugyancsak a III., míg a balkán stafétán a II. helyet szereztem.

2013-ban újabb hazai bajnoki címeket szeretnék, majd a Horvátországban megrendezett Balkán-bajnokságon is szeretnék a pódiumon végezni.

Szeghalmi Krisztina, a Torpi A-osztályos női vízilabdázója:

– 2012-ben történelmet írtunk a romániai vízilabdában, mivel először szerveztek román női vízilabda bajnokságot, és én büszke vagyok, hogy játékos lehetek az első marosvásárhelyi női csapatnak, amely ezüstérmes lett. Ugyanakkor nagy élmény volt számunkra, hogy a Marosvásárhelyen megrendezett Románia Kupán láthattuk az olimpiai résztvevő román válogatott játékosokat.

2013-ban szépen csillogna a bajnoki arany!

Czibalmos Ferenc-Attila

Alternatívák egy ágyjelenetre

		2	TOKAJI BÖRCS-HORDÓ	MATEMATIKAI IGAZO-LÁSMÓD	IBOLYÁN-TILI (IDEGEN RÓV.)	HALK ZAJ	OLAJ-BARNA BÖRSZIN	
			NAP-SUGÁRI RÓMA FOLYÓJA		TAGADÁS EGYMÁS UTÁN MONDÁS			
			MARÓ FOLYADEK A PINCÉ-BE ÜZEN					
			SZÍNEZŐ-ANYAG			ALÁ ... KÖBŐ, JAPÁN IRÓ		
			NÉMET VÁRUS AZ UTCÁRA				EGYESI NÉPSZE-RŐ RAJZ-FILMHÓS	
1		SZÓSZÉK NÉVELŐ NŐI SZERV	A MAROS FOLYÓ LATIN NEVE	FENYŐ TERMÉSE MUNKA-BÉR				
3	S							- V
				RÉGI SZAVUNK TAGOL		ÉNEKI Ó SZÓ SZLAV HARMAS		
					BÜTOR-FAJTA SZÍNÉSZ-NŐ (GIGI)			
			ROMÁN FESTŐ IDEGEN NŐI NÉV		BERLINI VÖRÖSI LEVES			
			BOR-JELZŐ ERŐS ROGAJ				OXIGÉN THAIFÖLD RÉGI NEVE	
				HÁZI-MOZI HELYES-LÉS		"SZÓL" A KÍGYÓ PIPÁBA JARI		
				TILTÁS JÓ ÉS TECHNE-CIUM		ÉSZAKI FOLYÓNK ATHÉNI SP-KLUB		
					REJTŐ-ZIK FÉLIG EKESI			
			ATTILA NÉVVÁL-TOZATA AMPER			FELKI-ALTÁS MÁK-SZEMI		!
	J							

Történepek szilvesztere című (tavalyi utolsó) rejtvényünk helyes megfejtése: – Jelenleg, kolléga úr, az első válasom előtti korszakkal foglalkozom.

Koncertjei Kultúrális MAROSI Kultúrális Egyesület
marosvásárhelyi

szaró de cabaret

HABOTA

Szintársulat

KÉSZ CIRKUSZ!

szilveszteri kabaré előadás
2013

Szereplők: Puskás Győző

A. Kiss Andrea Boér Orsolya Cseke Péter
Kelemen Barna Székely M. Éva Szőlősi-Pénzes Szilárd

Dramaturg: Barabás Olga
Zenei vezető: Szócs János Nagy-Arkosi Árpád
Producer: Jakab Zsombor
Fény/hangtechnika: Gölner László

Agentia de turism
World Travel Shop
utazási iroda

Időpont: Január 12-én, szombat és 13-án, vasárnap, este 7 órától
Helyszín: Marosvásárhely - Maros Művészegyüttes Terme
www.habota.ro

B&B cafe

be with friends

Nyitvatartás
10:00 - 22:00

Marosvásárhely / Rózsák tere 16.

Egyiptom
ajándékolt

Rózsák tere 15. szám (alagsor)
Nyitvatartási idő:
H-Sz. 9.00 - 20.00
V. 9.00 - 14.00

 B&B
• GYÓGYSZERTÁR

Gyógyszerek (ingyenes és ártámogatott receptek)
Bőrgyógyászatiilag tesztelt hipoallergén kozmetikumok (Avene, Ducray, Vichy, Elancyl)

Gyógyászati kellékek

Nyitvatartási idő:
Naponta 8.00 - 22.00

Egészséget!

Cím:
Rózsák tere 16. szám

Tel./Fax: 0265-260.103